ECLI:LV:RPPT:2020:0921.1A68033720.3.S
Lieta Nr. 1A68033720
Arhīva Nr. 1A-0337-20/14

SPRIEDUMS
Rīgā 2020. gada 21. septembrī

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa
tiesnesis Viktors Makucevičs,
rakstveida procesā Daugavgrīvas ielā 58, Rīgā izskatīja /pers. A/ sūdzību par Rīgas pilsētas pašvaldības policijas priekšnieka 2020. gada 30. marta lēmumu Nr. D57/01/513723476/1.

Aprakstošā daļa

[1] 2020. gada 9. martā plkst. 21.01 /adrese/Rīgas pašvaldības policijas Kurzemes pārvaldes inspektors konstatēja, ka transportlīdzeklis *VW* ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/ (turpmāk arī – Transportlīdzeklis) novietots stāvēšanai /adrese/ tuvāk par trim metriem (1,10 m) no 920. ceļa apzīmējuma.

Ministru kabineta 2015. gada 2. jūnija noteikumu Nr. 279 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 121.4. apakšpunkts paredz, ja ar ceļa zīmēm vai ceļa apzīmējumiem nav noteikts citādi, apstāties un stāvēt aizliegts vietās, kur attālums starp brauktuves nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju, sadalošo joslu vai pretējo brauktuves malu un apturētu transportlīdzekli ir mazāks par 3 m.

Ievērojot minēto un pamatojoties uz Ceļu satiksmes likuma 43.^{2} pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – Latvijas APK) 149.$^{1\,0}$ panta piektās daļas 6. punktu, Rīgas pašvaldības policijas Kurzemes pārvaldes inspektors uzlika naudas sodu četrdesmit *euro* apmērā transportlīdzekļa īpašniekam (valdītājam), sastādot administratīva pārkāpuma protokolu-lēmumu Nr. 513723476 (turpmāk arī – Sākotnējais lēmums).

[2] Nepiekrītot Sākotnējam lēmumam, /pers. A/ kā Transportlīdzekļa vadītājs iesniedza Rīgas pašvaldības policijā (turpmāk arī - Iestāde) sūdzību, lūdzot aizstāt piemēroto naudas sodu ar brīdinājumu.

[2.1] Sūdzībā norādīts, ka dabā līnija izskatās pārtraukta, turklāt tika uzstādītas ceļa zīmes, kuras norāda, ka stāvēt aizliegts ir laika posmā no plkst. 08.00 līdz plkst. 20.00, kas tika ņemts vērā. Ja ceļa līnijas pārtraukums izveidojies nolietojuma dēļ, /pers. A/ ticis maldināts un Ceļu satiksmes noteikumus nav pārkāpis apzināti.

[3] Ar Rīgas pašvaldības policijas priekšnieka 2020. gada 30. marta lēmumu Nr. D57/01/513723476/1 (turpmāk - Iestādes lēmums) Sākotnējais lēmums grozīts, sodu piemērojot Transportlīdzekļa vadītājam /pers. A/.

[3.1] Iestādes lēmumā norādīts, ka 2020. gada 9. martā plkst. 21.01 /adrese/Iestādes amatpersona konstatēja, ka Transportlīdzeklis novietots stāvēšanai vietā, kur attālums starp brauktuves nepārtraukto 920. ceļa apzīmējuma līniju un apturēto transportlīdzekli ir mazāks par trīs metriem (1,10 m).

Citējot Ceļu satiksmes noteikumu 121.4. apakšpunktu, Iestādes lēmumā norādīts, ka par minētā punkta neievērošanu administratīvā atbildība paredzēta Latvijas APK 149.^{10} panta piektās daļas 6. punktā

Ņemot vērā norādīto, Iestādes amatpersona pieņēma Sākotnējo lēmumu, ar kuru Transportlīdzekļa īpašniekam, pamatojoties uz Ceļu satiksmes likuma 43.^{2} pantu, Latvijas APK 214.^{1} pantu un Rīgas pašvaldības policijas 2016. gada 30. jūnija iekšējiem noteikumiem Nr. 5-nts „Par amatpersonu tiesībām izskatīt administratīvo pārkāpumu lietas un pieņemt lēmumus par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 214.^{1} panta pirmajā daļā minētajiem pārkāpumiem", uzlika naudas sodu 40 *euro* apmērā.

[3.2] Citējot Latvijas APK 286. panta pirmo daļu, Ceļu satiksmes likuma 19. un 41. panta pirmo daļu, 43.^{2} panta pirmo un devīto daļu, un trešās daļas 2. punktu, Latvijas APK 243. panta pirmo daļu, Iestādes lēmumā norādīts, ka administratīvo sodu par apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu pārkāpumu, ja tas konstatēts bez vadītāja klātbūtnes, piemēro transportlīdzekļa turētājam, bet, ja tas nav norādīts, īpašniekam. Ja īpašnieks vai turētājs nav bijis transportlīdzekļa vadītājs, pārsūdzot lēmumu augstākā iestādē, norāda transportlīdzekļa vadītāju. Iestāde secina, ka no lietas materiālos esošajiem pierādījumiem secināms, ka pārkāpuma izdarīšanas brīdī Transportlīdzekli vadīja cita persona.

[3.3] Rīgas pašvaldības policijas Kurzemes pārvaldes darbinieki notikuma vietā ieradās pēc 2020. gada 9. martā plkst. 20.34 mobilajā lietotnē saņemtās sūdzības par to, ka /adrese/, Rīgā, Transportlīdzeklis novietots stāvēšanai, neievērojot Ceļu satiksmes noteikumu prasības.

No lietā esošajiem materiāliem, proti, Sākotnējā lēmuma, fotoattēliem un videoieraksta, konstatējams, ka Sākotnējā lēmumā norādītajā vietā un laikā. Rīgas pašvaldības policijas darbinieki ar verificētu mērierīci veica mērījumu un konstatēja, ka Transportlīdzeklis novietots vietā, kur attālums starp brauktuves nepārtraukto 920. ceļa apzīmējuma līniju un apturēto Transportlīdzekli ir 1,10 metri, bet ceļa apzīmējums ir labi saskatāms.

Iestāde nekonstatēja, ka Sākotnējā lēmumā norādītajā vietā un laikā bija mainīta ceļu satiksmes organizācija, kas ļautu novietot Transportlīdzekli stāvēšanai, neievērojot Ceļu satiksmes noteikumu 121.4. apakšpunktu. Šāds Transportlīdzekļa novietojums ir traucējošs citiem transportlīdzekļiem, it sevišķi operatīvo dienestu transportlīdzekļiem.

[3.4] Ceļu satiksmes noteikumu 292.3.-292.7. apakšpunktā aprakstīti pārtrauktie ceļa apzīmējumi. Sākotnējā lēmumā norādītajā vietā neviens no tiem nav izvietots, bet ir izvietots 920. ceļa apzīmējums.

[3.5] Turklāt tiesu praksē atzīts, ka, novietojot transportlīdzekli stāvēšanai, vadītājam vispirms jāpārliecinās par stāvēšanas režīmu šajā vietā.

[3.6] Lietas izskatīšanas gaitā nav konstatēti Latvijas APK 239. pantā noteiktie apstākļi, kas nepieļauj lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā.

Par Latvijas APK 149.^{10} panta piektās daļas 6. punkta pārkāpumu paredzēts tikai viens soda veids un apmērs – četrdesmit *euro* apmērā. Tādējādi, ievērojot Latvijas APK 22. un 32. pantā noteikto, secināms, ka sods piemērojams Transportlīdzekļa vadītājam.

[4] Nepiekrītot Iestādes lēmumam, /pers. A/ iesniedza sūdzību, lūdzot atcelt piemēroto sodu.

[4.1] Sūdzībā, norādīts, ka Iestādes lēmumā nav ņemti vērā visi lietas apstākļi, tikai policijas darbinieka liecības. Uzskata, ka lietas faktiskie apstākļi nosakāmi ne tikai pēc lietā esošajiem fotoattēliem, bet arī dabā apskatot konkrēto vietu.

[4.2] Citējot Ceļu satiksmes noteikumu 121.4. apakšpunktu, norāda, ka novietoja Transportlīdzekli vairāk kā piecu metru attālumā no krustojuma, tas netraucēja braukt citiem transportlīdzekļiem. Vairākas reizes pārliecinājās par transportlīdzekļu stāvēšanas režīmu konkrētajā vietā, novietoja to atbilstoši 326. ceļa zīmei ar papildzīmi pēc nepārtrauktās līnijas beigām. Tā kā Transportlīdzeklis tika novietots stāvēšanai plkst. 20.00, bija tumšs un ceļa apzīmējums nepārprotami izskatījās kā pārtraukta līnija. Pārbaudot vietu dienas laikā, līnija izskatījās pēc nekvalitatīva 920. ceļa apzīmējuma.

[4.3] Atbilstoši standartam LVS EN 1436+A1 „Ceļa apzīmējumu funkcionālā efektivitāte" un LVS 85 „Ceļa apzīmējumi" ceļa horizontālā apzīmējuma kvalitātei jāatbilst izvirzītajām prasībām, kur noteikts, ka tā forma un izmērs nedrīkst atšķirties vairāk nekā 5 procenti no paredzētā. Dabā no 20 metru garas līnijas četru metru garumā ir bojājums, kas procentuāli ir 20 procenti. Tātad ceļa apzīmējums neatbilst standartam un var tikt uzskatīts, ka tas nav un ir jāievēro Ceļu satiksmes noteikumi atbilstoši faktiskajai situācijai. Apzīmējumiem ir jābūt nepārprotamiem jebkurā diennakts laikā. Neuzskata, ka viņam būtu piemērojams sods par to, ka ceļa apzīmējums nav pienācīgi uzturēts.

[5] 2020. gada 5. februārī Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā saņemti Rīgas pašvaldības policijas paskaidrojumi, lūdzot sūdzību noraidīt.

[5.1] Papildus Iestādes lēmumā minētajam, norādīts, ka transportlīdzekļa vadītāja rīcībai ir jāatbilst Ceļu satiksmes noteikumiem, izņemot tādus gadījumus, kad pastāv objektīvi un no transportlīdzekļa vadītāja gribas neatkarīgi iemesli/apstākļi, kuru dēļ noteikumu nav bijis iespējams izpildīt. Tieši transportlīdzekļa vadītājs kā ceļu satiksmes dalībnieks ir atbildīgs par Ceļu satiksmes noteikumu ievērošanu (sk. Rīgas rajona tiesas Jūrmalā 2018. gada 14. septembra spriedumu lietā Nr. 1A33010618).

[5.2] 1968. gada 8. novembra Vīnes konvencijas par ceļu satiksmi 5. panta 1. punktā noteikts, ka ceļu lietotājiem jāievēro ceļa zīmju satiksmes gaismas signālu un ceļu apzīmējumu norādījumi pat tad, ja tie šķiet pretrunā ar citiem ceļu satiksmes noteikumiem.

[6] 2020. gada 7. maijā Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā saņemti /pers. A/ paskaidrojumi, kuros norādīts, ka lietā nevar piemērot Ceļu satiksmes noteikumu 121.4. punktu, jo dabā konkrētajā vietā nav nepārtraukta līnija.

[6.1] Nesaprotama ir Iestādes paskaidrojumos norādītā atsauce uz 1968. gada 8. novembra Vīnes konvenciju par ceļu satiksmi, jo nav saprotams, kas izdarīts pretrunā ar citiem Ceļu satiksmes noteikumiem.

[6.2] Sūdzības iesniedzēja iesniegtajās fotogrāfijās redzams, ka Transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai vairāk kā piecu metru attālumā no krustojuma, bet līnija bija pārtraukta.

[6.3] Lūdz tiesu pieprasīt informāciju par to, cik reizes konkrētā persona ir ziņojusi policijai par transportlīdzekļu stāvēšanas noteikumu pārkāpumu konkrētajā vietā. Ja tas darīts regulāri, tā ir personas negodprātīga rīcība, jo persona vēlējusies, lai tiek uzlikti sodi, nevis informējusi attiecīgo iestādi par ceļa apzīmējuma atjaunošanu.

Motīvu daļa

[7] Pārbaudot un novērtējot lietas materiālos esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka /pers. A/ sūdzība noraidāma kā nepamatota.

[8] 2020. gada 1. jūlijā stājās spēkā Administratīvās atbildības likums, kura 4. pants noteic, ka persona, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, ir atbildīga par to saskaņā ar normatīvo aktu, kas ir spēkā pārkāpuma izdarīšanas laikā. Minētā likuma Pārejas noteikumu 1. punkts noteic, ka ar šā likuma spēkā stāšanos spēku zaudē Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodekss. Savukārt 2. punkts noteic, ka procesuālās darbības, kas līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai uzsāktas saskaņā ar Latvijas APK, tiek arī pabeigtas kodeksā noteiktajā kārtībā. Latvijas APK normas piemērojamas līdz attiecīgās administratīvā pārkāpuma lietvedības stadijas pabeigšanai (lietvedība iestādē, tiesā vai izpilde). Bet 3. punkts noteic, ka administratīvo pārkāpumu lietās sakarā ar apstāšanās vai stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu vai attiecībā uz pārkāpumiem, kuri fiksēti ar tehniskajiem līdzekļiem, neapturot transportlīdzekli, ja pārkāpums izdarīts līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai, procesu pabeidz, piemērojot Latvijas APK un Ceļu satiksmes likuma normas.

Tādejādi tiesa atzīst, ka šī lieta izskatāma, piemērojot Latvijas APK normas.

[9] Latvijas APK 289.^{12} panta pirmajā daļa paredz, ka rajona (pilsētas) tiesa neatkarīgi no sūdzības iesniedzēja motīviem ar lēmumu atceļ iestādes lēmumu un nosūta lietu jaunai izskatīšanai iestādei pēc piekritības šādos gadījumos:

1) lietu izskatījusi iestāde, kurai nebija tiesību attiecīgo administratīvā pārkāpuma lietu izskatīt;

2) lietas izskatīšanā pārkāptas tiesību normas, kas prasa paziņot administratīvā pārkāpuma lietas dalībniekiem par lietas izskatīšanas vietu un laiku;

3) izskatot lietu, pārkāptas tiesību normas par lietvedības valodu;

4) lēmums nosaka to personu tiesības un pienākumus, kuras nav administratīvā pārkāpuma lietas dalībnieki;

5) lietā nav pilna lēmuma.

Tiesa nekonstatē Latvijas APK 289.^{12} pantā paredzētos gadījumus, kas būtu pamats neatkarīgi no sūdzības iesniedzēja motīviem atcelt iestādes lēmumu un nosūtīt lietu jaunai izskatīšanai iestādei.

[10] Saskaņā ar Latvijas APK 286. panta otro daļu augstāka iestāde, izskatot sūdzību vai protestu par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, pārbauda pieņemtā lēmuma likumību un pamatotību.

Latvijas APK 289.^{13} panta trešā daļa paredz, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesa pievienojas Iestādes lēmumā norādītajai motivācijai, tāpēc spriedumā neizklāsta izvērstus argumentus, jo tie atkārtotu sprieduma aprakstošajā daļā izklāstīto Iestādes lēmuma motivāciju.

[11] Izvērtējot /pers. A/sūdzībā norādīto, tiesa atzīst par nepieciešamu norādīt turpmāko.

[11.1] No lietas faktiskajiem apstākļiem izriet, ka 2020. gada 9. martā plkst. 21.01 /adrese/Iestādes darbinieks konstatēja, ka Transportlīdzeklis novietots stāvēšanai /adrese/, tuvāk par trim metriem (1,10 m) no 920. ceļa apzīmējuma.

Lietā nepastāv strīds, ka /pers. A/ 2020. gada 9. martā bija Transportlīdzekļa vadītājs.

[11.2] Ar lietā gūtajiem pierādījumiem, proti, notikuma vietas fotoattēliem, videoierakstu un Sākotnējo lēmumu, kas ir vērtējams kā ticams un pieļaujams pierādījums atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243. panta ceturtajai daļai, ir pierādīts, ka Transportlīdzeklis tika novietots stāvēšanai Sākotnējā lēmumā norādītajā vietā un laikā, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 121.4. apakšpunkta prasības – vietā, kur attālums starp brauktuves nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju, sadalošo joslu vai pretējo brauktuves malu un apturētu transportlīdzekli ir mazāks par trim metriem.

Ceļu satiksmes noteikumu 114. punkts noteic, ka transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšana atļauta ceļa labajā pusē iespējami vairāk pa labi uz nomales, bet, ja tās nav, – brauktuves malā vietās, kur ir iespējams piebraukt, nepārkāpjot šo noteikumu prasības. Ja brauktuves malā ir izveidoti šim nolūkam paredzēti paplašinājumi, transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšana atļauta šajos paplašinājumos.

Savukārt Latvijas APK 149.^{10} panta piektās daļas 6. punkts noteic, ka par stāvēšanu vietās, kur attālums starp brauktuves nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju, sadalošo joslu vai pretējo brauktuves malu un apturētu transportlīdzekli ir mazāks par trim metriem uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam četrdesmit *euro* apmērā.

[11.3] Latvijas APK 243. panta pirmā daļa paredz, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā

iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Minētā panta piektā daļa noteic, ka administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. Faktus, kurus saskaņā ar likumu var pierādīt tikai ar noteiktiem pierādīšanas līdzekļiem, nevar nodibināt ne ar kādiem citiem pierādīšanas līdzekļiem.

Savukārt minētā panta astotā daļa noteic, ka pierādījuma ticamība ir kādas ziņas patiesuma konstatēšanas pakāpe. To, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā. Nevienam no pierādījumiem nav iepriekš noteikta augstāka ticamības pakāpe attiecībā pret pārējiem pierādījumiem.

Turklāt atbilstoši Latvijas APK 244. pantam institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

[11.4] Ceļu satiksmes likuma 19. panta pirmā daļa noteic, ka ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus; jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Tiesu praksē ir atzīts, ka transportlīdzekļa novietošana stāvēšanai, kas seko automašīnas apturēšanai, atzīstama par ceļa satiksmes manevru. Ņemot vērā minēto, novietojot transportlīdzekli stāvēšanai sākotnējā lēmumā norādītajā vietā, sūdzības iesniedzēja bija satiksmes dalībniece (sk. plašāk *Administratīvās apgabaltiesas 2013. gada 14. marta spriedumu lietā Nr. A420562210*).

Tādējādi transportlīdzekļa vadītājs, sākotnēji braucot pa ceļu un vēlāk ar transportlīdzekli nobraucot no ceļa, kur novietoja transportlīdzekli stāvēšanai, piedalījās ceļu satiksmē, un sūdzības iesniedzējam kā transportlīdzekļa vadītājam bija pienākums ievērot ceļu satiksmi regulējošos normatīvos aktus.

Tiesa tāpat nevar atstāt bez ievērības apstākli, ka situācijā, kad vadītājs nolēmis novietot transportlīdzekli stāvēšanai konkrētā vietā, vadītājam vispirms ir jāpārliecinās par ceļu satiksmes režīmu konkrētajā vietā. [..] jebkuram transportlīdzekļa vadītājam, novietojot stāvēšanai savu transportlīdzekli, neatkarīgi no savas rīcības motīviem, ir pienākums pārliecināties par transportlīdzekļu stāvēšanas režīmu konkrētajā ceļa posmā (sk. *Administratīvās apgabaltiesas 2013. gada 12. septembra spriedumu lietā Nr. 142183311*).

[11.5] Likuma (normatīvo aktu) ievērošanas princips ietver prasības ievērot normatīvajos aktos noteikto kārtību. Lai normatīvajos aktos noteiktajam regulējumam pakļauta darbība (transportlīdzekļu stāvēšanas noteikumi) atbilstu likuma (normatīvo aktu) ievērošanas principam un būtu tiesiska, ir jāievēro šo noteikumu prasības un to priekšraksti. Tikai tādos gadījumos, ja ir izpildītas normatīvo aktu prasības, pastāv personas tiesiska paļāvība un ar to saistīti aizsardzības instrumenti, kas šajā gadījumā nav konstatējams, jo ir pārkāptas Ceļu satiksmes noteikumu 121.4. apakšpunkta prasības.

Satversmes tiesa ir atzinusi, ka satiksmes drošību apdraudoša nodarījuma kaitīgums un bīstamība izpaužas tajā apstāklī, ka persona, kuras rīcībā ir paaugstinātas bīstamības avots – transportlīdzeklis, neievēro normatīvajos aktos ietvertos Ceļu satiksmes noteikumus vai transportlīdzekļu ekspluatācijas noteikumus un rezultātā tiek nodarīts kaitējums cilvēka dzīvībai, veselībai, kā arī sabiedrības drošībai. Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 19.panta ceturto daļu, katram ceļu satiksmes dalībniekam ir tiesības uzskatīt, ka arī citas personas ceļu satiksmes norisē izpildīs noteiktās prasības (skat. *Satversmes tiesas 2011. gada 11. janvāra sprieduma lietā Nr. 2010-40-03 9.2. punktu*).

[11.6] Lietas materiāliem pievienota izdruka no Iestādes Elektroniskā notikumu žurnāla, no kuras izriet, ka 2020. gada 9. martā plkst. 20.34 saņemts izsaukums uz adresi /iela A/un /iela B/krustojumu (notikuma adrese manuāli: /iela C/, Zemgales priekšpilsēta, Rīga, LV-1048) sakarā ar to, ka transportlīdzeklis novietots stāvēšanai pie nepārtrauktās apzīmējuma līnijas (vn /reģistrācijas numurs/).

Tādējādi tiesa atzīst, ka Iestādes darbinieki ieradušies administratīvā pārkāpuma vietā sakarā ar izsaukumu par iespējama administratīvā pārkāpuma izdarīšanu un veikuši likumā „Par policiju" noteiktos pienākumus.

Latvijas APK 240. pants noteic, ka administratīvo pārkāpumu lietas tiek izskatītas, ievērojot principu, ka visas personas ir vienlīdzīgas likuma un institūcijas, kas izskata lietu, priekšā neatkarīgi no viņu izcelšanās, sociālā un mantiskā stāvokļa, rases un nacionālās piederības, dzimuma, izglītības, valodas, attieksmes pret reliģiju, nodarbošanās veida un rakstura, dzīvesvietas un citiem apstākļiem.

Līdz ar minēto lietā nav konstatējams, ka policijas darbinieki būtu kādā mērā ieinteresēti saukt /pers. A/ pie atbildības, vai pret personu tiktu pieļauta nevienlīdzīga attieksme.

[11.7] Tiesa atzīst, ka administratīvās atbildības pamats ir administratīvā pārkāpuma sastāvs, kas jākonstatē personas nodarījumā. Tātad, pārkāpums var tikt uzskatīts par administratīvo pārkāpumu, ja konstatē konkrētu objektīvo un subjektīvo pazīmju kopumu. Objekts ir tas, pret ko ir vērsts administratīvais pārkāpums, objektīvā puse raksturo kā izdarīts administratīvais pārkāpums, subjekts ir persona, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu, subjektīvā puse ir vainojama darbība (skat. plašāk *Augstākās tiesas 2006. gada 22. decembra spriedumu lietā Nr. SKA-571/2006, 2008. gada 26. maija spriedumu lietā Nr. 252/2008*).

[11.8] Sūdzībā norādīts, ka Transportlīdzeklis tika novietots stāvēšanai vairāk kā piecu metru attālumā no krustojuma, ievērojot ceļu zīmes prasības, kas noteic, ka aizliegts stāvēt laika posmā no plkst. 08.00 līdz plkst. 20.00.

Tiesa norāda, ka, novietojot transportlīdzekli stāvēšanai, jāievēro ir visas Ceļu satiksmes noteikumu prasības, tajā skaitā arī Ceļu satiksmes noteikumu 11. nodaļas prasības. Ceļu satiksmes dalībnieks nevar ievērot tikai tos noteikumus, kurus uzskata par nepieciešamu ievērot katrā noteiktajā situācijā, bet atbilstoši Ceļu satiksmes likuma 19. panta pirmās daļas noteikumiem Ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus; jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Šajā gadījumā ar ceļa zīmēm vai apzīmējumiem nav norādīts, ka konkrētajā vietā atļauts novietot transportlīdzekļus stāvēšanai, neievērojot Ceļu satiksmes noteikumu 121.4. apakšpunktu. Līdz ar to atzīstams, ka šajā gadījumā Iestādes amatpersonām pastāvēja pamats piemērot Ceļu satiksmes noteikumu 121.4. apakšpunkta regulējumu.

[11.9] Attiecībā uz sūdzībā un paskaidrojumos norādīto, ka no iesniegtajiem fotoattēliem redzams, ka konkrētajā vietā atrodas pārtraukta līnija, bet, ja tur atrodas nepārtrauktā līnija, tā neatbilst standartiem, līdz ar to nav ņemama vērā, norādāms turpmākais.

Gan no policijas darbinieku uzņemtajiem fotoattēliem un videoierakstiem diennakts tumšajā laikā, gan no sūdzībai pievienotajiem fotoattēliem, kuri uzņemti diennakts gaišajā laikā, nepārprotami izriet, ka krustojuma sākumā, vietā, kur stāvēšanai tika novietots Transportlīdzeklis, atrodas 920. ceļa apzīmējums – nepārtraukta līnija, kurai vietām vidū nodilis krāsojums, bet kopumā saglabāta nepārtrauktas līnijas struktūra. Apgalvojums, ka diennakts tumšajā laikā, kad Transportlīdzeklis tika novietots stāvēšanai, pastāvēja iespēja nepārtraukto līniju uztvert kā pārtraukto, nav pamatots, jo no lietā uzņemtajiem policijas fotoattēliem un videoierakstiem redzams, ka iela tiek apgaismota ar laternām un ir nepaprotami redzams, ka ir nodilis līnijas vidus, proti, ir redzamas līnijas robežas (struktūra) visā tās garumā. Tādējādi nepārtraukto līniju nebija iespējams sajaukt ar pārtraukto.

Tā kā tiesa atzīst, ka ir nepārprotami nosakāms, ka Transportlīdzeklis tika novietots vietā, kur atrodas nepārtrauktā līnija, nav pamata vērtēt, vai ceļa apzīmējuma neatbilstība noteiktajiem standartiem var tikt uzskatīta par objektīvu apstākli, kas būtu par pamatu atbrīvot sūdzības iesniedzēju no

administratīvās atbildības. Turklāt minētais apsvērums nav šajā tiesvedībā izskatāmais jautājums. Ja /pers. A/ uzskata, ka 920. ceļa apzīmējums nav atbilstošs kādam tehniskajam regulējumam, viņam ar attiecīgu iesniegumu jāvēršas pie atbilstošā ceļu uzturētāja.

[11.10] Attiecībā uz sūdzībā norādīto, ka Iestādes darbinieki, pieņemot lēmumu, varēja notikuma vietu apsekot dabā, norādāms, ka atbilstoši Latvijas APK 243. panta otrajai daļai iestādē pierādīšanas pienākums administratīvā pārkāpuma lietvedībā ir institūcijai (amatpersonai), kura sauc personu pie administratīvās atbildības, bet tiesā — iestādei.

No minētā regulējuma un Latvijas APK 244. panta izriet, ka amatpersonai ir izvēles brīvība pierādījumu iegūšanā, jo amatpersonas pienākums ir iegūt tos pierādījumus, ar kuriem amatpersona var pierādīt pie administratīvās atbildības saucamās personas vainu kāda administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, nevis tos pierādījumus, kurus uzskata par nepieciešamiem lietā pie administratīvās atbildības saucamā persona. Ja nepastāv pierādījumi personas vainas konstatēšanai kāda pārkāpuma izdarīšanā, tas vērtējams administratīvā pārkāpuma sastāva esamības tvērumā.

Iestādes darbinieki, konstatējot tieši Ceļu satiksmes noteikumu 121.4. apakšpunkta pārkāpumu, ieguvuši tos pierādījumus, kurus uzskatīja par nepieciešamu, lai konstatētu, ka Transportlīdzeklis novietots stāvēšanai pretēji Ceļu satiksmes noteikumu prasībām.

Turklāt, apsekojot konkrēto vietu dabā citā dienā, pastāv iespēja, ka ceļu satiksmes organizācija un horizontālais ceļa apzīmējums, var tikt izmainīts, tādējādi padarot to par pierādīšanā nederīgu pierādījumu.

[11.11] Attiecībā uz Iestādes paskaidrojumos norādīto atsauci uz 1968. gada 8. novembra Vīnes konvencijas par ceļu satiksmi 5. panta 1. punktu norādāms, ka tā tikusi lietota, lai norādītu, ka ceļa lietotājam ir jāievēro ceļu satiksmes organizācija konkrētajā vietā, neskatoties uz citiem ceļu satiksmes noteikumiem. Šajā gadījumā netiek norādīts, ka sūdzības iesniedzējs būtu pārkāpis vēl kādu Ceļu satiksmes noteikuma punktu, kas būtu par pamatu piemērot iepriekš minēto Vīnes konvencijas regulējumu.

[11.12] Sūdzības iesniedzējs paskaidrojumos lūdz tiesu pieprasīt informāciju par to, cik reizes konkrētā persona ir ziņojusi policijai par transportlīdzekļu stāvēšanas noteikumu pārkāpumu konkrētajā vietā. Ja tas darīts regulāri, tā ir personas negodprātīga rīcība, jo persona vēlējusies, lai tiek uzlikti sodi, nevis informējusi attiecīgo iestādi par ceļa apzīmējuma atjaunošanu.

Tiesa norāda, ka šī lieta tiek izskatīta tikai tādā apjomā, kādā /pers. A/ ir saukts pie administratīvās atbildības un tiek vērtēti iebildumi attiecībā pret Sākotnējo lēmumu un Iestādes lēmumu pēc būtības, bet tam, cik reizes konkrētā persona ir ziņojusi par šāda veida pārkāpumiem, nav tiesiskas nozīmes šajā lietā.

Latvijas APK 1. panta pirmā daļa noteic, ka administratīvo pārkāpumu likumdošanas uzdevums ir aizsargāt sabiedrisko iekārtu, īpašumu, pilsoņu sociāli ekonomiskās, politiskās un personiskās tiesības un brīvības, kā arī komersantu, iestāžu un organizāciju tiesības un likumīgās intereses, noteikto pārvaldes kārtību, valsts un sabiedrisko kārtību, nostiprināt likumību, novērst tiesību pārkāpumus, audzināt pilsoņus likumu precīzas un stingras ievērošanas garā, ieaudzināt viņos cieņas pilnu attieksmi pret citu pilsoņu tiesībām, godu un pašcieņu, pret sadzīves noteikumiem, apzinīgu attieksmi pret saviem pienākumiem un atbildību sabiedrības priekšā.

Ja kāda persona ziņo par kādu iespējamu pārkāpumu, tad tā ir uzsakāma, nevis peļama rīcība, jo, ziņojot par iespējamiem pārkāpumiem, kuriem tiesībsargājošās iestādes pievērš uzmanību un sauc pie atbildības personu pārkāpuma konstatēšanas gadījumā, tiek nodrošināta tiesiska vide.

[12] Atbilstoši Latvijas APK 32. panta noteikumiem sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

No Latvijas APK 149.^{10} panta piektās daļas 6. punkta noteikumiem redzams, ka par šī punkta pārkāpumu, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam četrdesmit *euro* apmērā.

Tādējādi likumdevējs, paredzot atbildību par Ceļu satiksmes noteikumu 121.4. apakšpunkta pārkāpumu, ir paredzējis vienu noteiktu sodu – naudas sodu 40 *euro* apmērā. Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka šajā gadījumā nav nepieciešams vērtēt piemērojamo sodu atbilstoši Latvijas APK 32. panta otrās daļas noteikumiem, jo likumdevējs šādu sodu atzina par tādu, kas sasniegs Latvijas APK 22. pantā noteikto administratīvā soda mērķi.

[13] Ievērojot visu iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka /pers. A/ ir citādāks viedoklis par lietas faktiskajiem apstākļiem. Tomēr, ievērojot pastāvošās tiesu prakses atziņas, tiesa atzīst, ka citādāks viedoklis par lietas faktiskajiem apstākļiem pats par sevi nerada pamatu Iestādes lēmuma atcelšanai, jo tiesa atzina, ka Iestādes lēmumā ietvertā motivācija ir pamatota un pietiekama (sk., piemēram, *Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2016. gada 4. aprīļa spriedumu lietā Nr. 104AA-0367-16/28*).

[14] Apkopojot visu iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka šajā lietā pierādīts administratīvā pārkāpuma sastāvs, par kura izdarīšanu paredzēta atbildība Latvijas APK 149.^{10} panta piektās daļas 6. punktā.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka /pers. A/ pamatoti saukts pie administratīvās atbildības par Ceļu satiksmes noteikumu 121.4. apakšpunkta pārkāpumu, piemērojot Latvijas APK 149.^{10} panta piektās daļas 6. punktā noteikto sankciju, kas atbilst Latvijas APK 22. pantā noteiktajam mērķim. Savukārt /pers. A/sūdzībā norādītie apsvērumi nevar būt par pamatu Iestādes lēmuma atcelšanai.

Rezolutīvā daļa

Ievērojot minēto un pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12} panta otrās daļas 1. punktu, Administratīvās atbildības likuma 4. pantu un Pārejas noteikumu 1., 2. un 3. punktu, tiesa

nosprieda

/pers. A/, personas kods /personas kods/, sūdzību noraidīt, bet Rīgas pilsētas pašvaldības policijas priekšnieka 2020. gada 30. marta lēmumu Nr. D57/01/513723476/1 atstāt negrozītu.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā 10 darba dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā no 2020. gada 28. septembra.

Tiesnesis Viktors Makucevičs